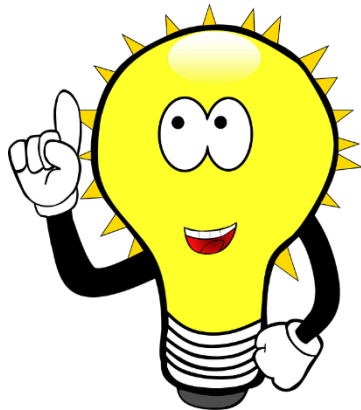

Rady nie od parady

43 wskazówki od drużynowych dla drużynowych

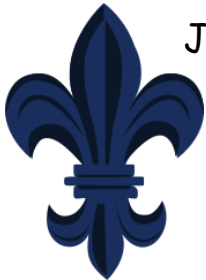
W poradniku tym znajduje się kilka rad moim harcerskich przyjaciół o których wiem, że byli (są) świetnymi drużynowymi. Mam nadzieję, że okażą się inspiracją dla obecnych drużynowych. Zarówno dla tych zaczynających przygodę z granatowym sznurem jak i dla tych którzy mają już kilka lat doświadczenia. Na końcu podaje spis autorów wraz z ich obecnymi lub przeszłymi funkcjami.

Inspiracją dla tego poradnika była książka 143 rady dla drużynowych autorstwa Piotra Tomaszewskiego którą gorąco polecam.

Pietruch

1

Jeśli chcesz, żeby twoi harcerze się rozwijali to zacznij najpierw od siebie. Zdobywaj kolejne stopnie, kształć się na kursach, szkoleniach i różnego rodzaju warsztatach, a przede wszystkim czytaj, czytaj, czytaj!

2

Przyznawaj się do błędów i je naprawiaj. Mów przepraszam, jeśli zawiniłeś. To wszystko jest ludzkie, przybliży cię do harcerzy i wbrew pozorom pomaga w budowaniu autorytetu. Nie myli się tylko ten, co nic nie robi ...

3

Pojedź ze swoją drużyną na samodzielny biwak, najlepiej pod

namiotami. Wyjazdy szczepem lub w większej grupie też są fajne, ale dobrze jest, jak drużyna ma chociaż raz w roku swój własny wyjazd.

4

Ćwicz emisję głosu. Z przepony mówisz głośniej, a przede wszystkim oszczędzasz gardło. Donośny głos przydaje się w wielu sytuacjach, nie tylko w harcerstwie:)

PS. Ostatnio swoim krzykiem przepłoszyłam psa sąsiadów, który atakował mojego 😊

5

Postaw na pracę z zastępowymi. Prowadź zbiórki dla zastępu zastępowych, przekazuj im wiedzę niedostępną dla szeregowego (np. o tym jak dobrze prowadzić zbiórki) - ten dodatkowo poświęcony czas i wysiłek zaowocuje zmotywowanymi zastępowymi i samodzielnymi zastępami.

6

Obrzędowość-nie rezygnuj z niej i nie traktuj jako dodatek. Dzięki obrzędowości Twoja drużyna stanie się niepowtarzalna i da harcerzom poczucie przynależności do jakiejś grupy, które jest bardzo istotne w tak młodym wieku. To tak jakbyście tworzyli swoją własną markę. Dzięki niej zwiększysz zaangażowanie swoich harcerzy. Baw się obrzędowością i nie ograniczaj się w żadnych szablonach. Rób to, co będziesz widział, że najbardziej działa na Twoją drużynę. Bądź jednak przygotowany, że to Ty na początku będziesz musiał się wykazać dużą pomysłowością. Jeśli coś się nie sprawdzi, daj temu spokój, idź dalej i eksperymentuj.

7

Pamiętaj czym jest skauting. To wychowanie dobrego obywatela metodą puszczańską. To w gruncie rzeczy jedyny cel naszego działania. Tylko tyle 😊

8

Niejednokrotnie podczas tych kilku lat pracy drużynowego brakowało mi pomysłów na zbiórki i nowe kolejne cele. Zawsze wtedy nowych inspiracji dostarczały mi książki, spotkania z ludźmi, moje własne zainteresowania, próba dostosowania idei harcerskiej do problemów współczesnego świata i oczywiście moi wspaniali przyboczni.

9

Każdy drużynowy powinien zagłębić się w książkach Baden - Powell`a. Np. choć raz przeczytać „Wskazówki dla skautmistrzów” -książka krótka, a tak wiele mówi co twórca skautingu (B-P) miał namyśli.

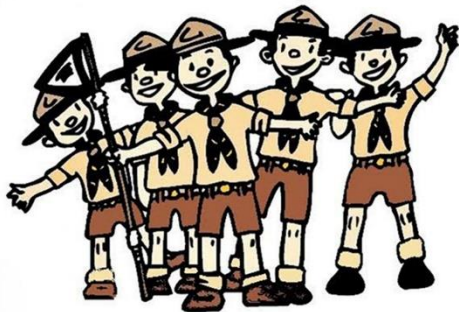

10

Trzymaj blisko tych, którzy już ze względu na wiek odeszli z drużyny. Dadzą oni wspaniały klimat oraz wsparcie kiedy przyjdą trudne chwile dla drużyny

11

Pamiętaj, że drużyna nie może opierać się na jednej osobie (drużynowym), tak jak silna mocna konstrukcja na jednym filarze lub zbyt małym fundamencie. Jeśli drużynowy jest sam i ma gorszy czas to wtedy cierpi cała drużyna. Dlatego też uważam, że rzeczą niezbędną jest utworzenie rady drużyny.

12

W radzie drużyny najważniejsze są relacje. Dbaj o nie!

Kiedyś podczas rady drużyny (które odbywały się prawie co tydzień) spędziłem $\frac{3}{4}$ zaplanowanego czasu na ... graniu w grę. Nie żałuję tego, bo wiem, że to właśnie takie luźne chwile zbliżyły nas do siebie i niejednokrotnie byliśmy dużo bardziej zgrani ze sobą i efektywniejsi.

P.s. Moi przyboczni są moimi przyjaciółmi do dziś!

13

Rada drużyny to miejsce w którym każdy powinien być sobie równy. Jeśli się z czymś nie zgadzasz niech zwyciężą argumenty, a nie kolor sznura.

14

Jeśli masz możliwość organizuj jak najczęściej wypad w teren- niech harcerze odpoczną od ścian, „czarnych luster”, odetchną świeżym powietrzem i poczują choć cząstkę przygody.

15

Najlepsze męskie biwaki to te podczas których jest ciężko, samemu trzeba wszystko zorganizować i wzajemnie na sobie polegamy. Nie ma luksusów ale jest drużyna, która przetrwa wszystko.

16

To czego nie udało mi się zrealizować i trochę żałuje to współpraca z rodzicami. Wśród rodziców znajdziecie przedstawicieli lokalnych władz, specjalistów, biznesmenów- to ogromny potencjał. Wiem, że to jednak wymaga bardzo dobrej organizacji, aby samemu nie upaść pod ciężarem ilości działań, które się już rozpoczęło, nie dać sobie wejść na głowę nadgorliwym rodzicom oraz oczywiście odwagi.

17

Często myślałem sobie czy to co się robi w harcerstwie ma jakiś sens i doszedłem do wniosku, że tak. Dobrze realizowana idea skautingu to równowaga (np. pomiędzy miłością do swojego kraju , a otwartością na inne kultury), która jest lekarstwem na skrajności jakie uwielbia społeczeństwo.

18

Nie przejmuj się jeśli na początku swojej drogi drużynowego nie ma fajerwerków. Uważam, że aby rozkręcić się na funkcji potrzeba przynajmniej roku/ dwóch lat (oczywiście jest to zależne od wieku, lecz zazwyczaj drużynowymi zostają nastolatki). Im dalej wejdiesz w ten gęsty las tym więcej tam zobaczysz drzew i nowych możliwości.

19

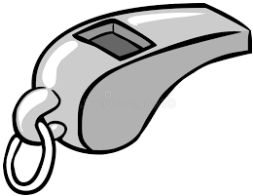
Organizuj obrzędy wejścia dla nowych członków drużyny.

Dadzą one znać obecnym harcerzom o przybyciu nowej osoby i że od dziś staje się częścią naszej społeczności.

Nowa zaś osoba poczuje , że nie jest już samotnym wilkiem-
od teraz należy już do naszej watahy.

20

Gdy organizujesz pracę kadry na zbiórce,
obozie lub biwaku pamiętaj by każdy
z członków kadry wiedział gdzie się
zaczynają, a gdzie kończą jego kompetencje.

21

Zadbaj o indywidualny kontakt z harcerzami. Rozmawiaj z nimi, bądź na bieżąco z ich sytuacją w domu i w szkole. Często podejmuj luźne tematy (np. muzyka, serial, film, gry, coś co jest na czasie lub zainteresowania). Być może na początku spotkasz się z blokadą ze strony danego harcerza, lecz najczęściej mija to po kilku owych luźnych rozmowach lub wyjeździe. Ten bliski kontakt da Ci możliwość zrozumienia danego człowieka, a przez to pracy z nim. Osobiście to była dla mnie najfajniejsza część pracy drużynowego i nie jedną zbiórkę najchętniej bym przegadał ze swoimi druhami. Kiedyś spotkałem się z poglądem, że liczba 18 harcerzy to liczba graniczna dla zachowania owego indywidualnego kontaktu i w pełni podzielam ten pogląd.

22

Każdy z nas chce się czuć wyjątkowy i w rzeczy samej taki jest. Daj to odczuć swoim harcerzom i nadawaj im pseudonimy. O szczegółach takich jak pozytywny wydźwięk pseudonimów (itp.) chyba nie muszę pisać?

23

Wymagaj od siebie byś był ucieleśnieniem harcerskich ideałów. Pewnie nigdy takiego stanu nie osiągniesz, ale wciąż wymagaj, bo tego od Ciebie oczekują Twoi harcerze. Wystrzegaj się hipokryzji i bądź szczery wobec swoich druhów i druhen.

24

Pamiętaj, że nie ma idealnych drużyn- w drużynie zawsze będą rzeczy do ulepszenia bądź poprawienia. Tą nieidealność uważam za bardzo kształtująca dla drużynowego, bo dostarcza wciąż nowych wyzwań.

25

Doceniaj swoich harcerzy. Swoje oceny opieraj nie na subiektywnej opinii („no ładna ta prycz”), lecz na konkretach („stabilnie wkopane nogi, sznurek na pryczach jest napięty, widzę włożyliście wiele pracy!”)

26

Nie zwlekaj za bardzo z organizacją przyrzeczenia. Sam popełniałem ten błąd. Jeśli jesteś pewny, że harcerz jest już gotowy nie trzeba czekać na najbliższy wyjazd i organizować nadzwyczajnego przedsięwzięcia. To bardzo często odsuwa w czasie przyrzeczenia, gasi zapal harcerzy i spowalnia realizację stopni. Być może lepiej samodzielnie opracować ceremonię przyrzeczenia dla swojej drużyny, którą będzie można wykonać w każdym miejscu i czasie i o której będą wiedzieli tylko Ci, którzy już krzyż noszą na swej piersi.

27

Pamiętaj, by rozpalać ideę
skautingu wśród innych samemu
trzeba nią płonąć.

28

Aby zostać drużynowym wystarczy mianowanie, aby zostać dobrym drużynowym trzeba już sobie zapracować. Chciałbym podkreślić, że bycie drużynowym nie zależy ani od koloru sznura czy wrodzonych talentów, lecz od sumiennej pracy.

29

Pamiętaj o czasie dla siebie, ponieważ w innym wypadku szybko się wypalisz.

30

Dobry drużynowy powinien być dobrym słuchaczem, który słyszy te niewypowiedziane wprost słowa.

31

Należy dawać takie obietnice które potrafimy dotrzymać

32

Dobry kontakt z rodzicami - jak Wam zaufają to będziecie mogli robić niesamowite rzeczy z dziećmi

33

Wyjdź ze szkoły - rajdy piesze, spływy, gry nocne, - można wszystko zorganizować trzeba tylko chcieć (my wynajęłyśmy wyspę na obozie drużyny z domkami na drzewach)

34

Każdy zastęp jakieś pole służby - przez dwa lata tak u nas działało i sądzę że dzięki temu dziewczyny się lepiej zżyły i robiły razem coś pozytywnego

35

Nie przeprowadzaj zabaw zuchom. Baw się z nimi! Dzieci uwielbiają, gdy kadra uczestniczy w ich zabawach

36

Rozwiązuj problemy między kadrą bez obecności zuchów.
Nawet gdy temat jest ważny - nie okazuj swoich emocji
przy dzieciach

37

Niewiele osób potrafi czytać w myślach. Problem nie
nazwany nie istnieje. Mów o nich
otwarcie. Pamiętaj o pkt. 33
P.S.: kadra szczerpu i hufca też nie
potrafi czytać w myślach; Mów co
Cię boli

38

Przygotowując zbiórkę zastanów się jak wygląda lekcja. Rób to, czego dzieci nie znają na co dzień ze szkoły.

Zamiast rozgrzewki w stylu szkolnym- wesóły płas.

Zamiast malowania farbami na kartce papieru - zbudujcie makietę

39

Wybierając sprawności, kieruj się zainteresowaniami Twoich przybocznych i swoimi. Bawcie się z zuchami w to, co Was samych kręci.

Dzieci wyczuwają gdy będziecie „czuli temat” i mówili z zainteresowaniem

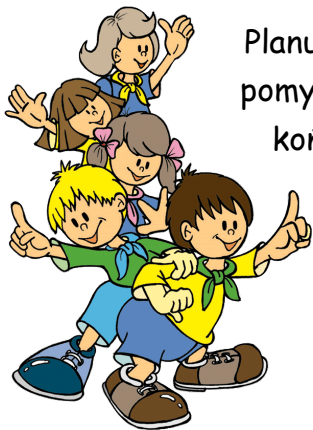

40

Rozważając sprawności zespołową zastanów się czy na oczekaniu jesteś w stanie z głowy wymyślić 6 tematów zbiórek. Jeśli tak, jest to sprawność nad którą warto popracować.

41

Planując sprawność najpierw zastanów się jakie masz pomysły. Potem poszukaj inspiracji w Internecie. Na końcu sprawdź wymagania sprawności GK ZHP. Jeśli Twoje pomysły nie są w ich duchu to sprawdź czy łapią się w ramy innej sprawności. Jeśli nie - wymyśliłeś autorską sprawność

42

Zatwierdzenie sprawności autorskiej jest prostsze niż Ci się wydaje, a jaka sława. Jak to zrobi wytłumaczy Ci Komenda Hufca lub Regulamin Sprawności Zuchowych

43

Starannie napisany plan sprawności zespołowej skraca przygotowanie konspektu zbiórki o 50%.

Autorzy

- Rady 1-5 phm. **Alicja Łopuszyńska**
(drużynowa 56 ŁDH-rek, namiestniczka harcerska)
- 6-28 pwd. **Adam Łopuszyński** (drużynowy 58 ŁDH-rzy,
komendant szczeplu „Gniazdo”)
- 29 - 31 pwd. **Emila Wadas** (drużynową ŁGZ „Wesołe
Skrzaty”, 17 ŁDW, komendantka szczeplu „Za torem”)
- 32 -34 pwd. **Monika Picz** (drużynowa 56 ŁDH-rek)
- 35- 43 phm. **Marcin Jarzębski** (drużynowy ŁGZ
„Promienne Duchy”, członek komendy hufca)